

Något vid valet av kallelse

Brev till en broder, kallad att bliva kolportör, men i ovisshet om emottagandet av kallelsen.

Ack, min käre broder, huru hjärtligt jag intresserar mig för din fråga! Må Herren välsigna dig! Tro ock alldeles visst, att han redan skrivit hela din historia i sin bok. Hav då intet bekymmer, *när du anbefallt Herren din sak*. Och vad *jag* tänker om frågan? Jo, käre broder, jag är alldeles ense med dig därom, att detta var en viktigare kallelse (att bliva kolportör) än den av N. N., så mycket som de odödliga själarna äro mer än kropparna. Således, korteligen, då du ej själv valt detta, utan blivit kallad och *just av rätta personerna*, nämligen *de, som verkligen önska din tjänst för sina själar*, så tag med vördnad för Gud, med stilla undergivenhet och tillbedjan emot den kallelsen. Om vägen går genom den ena eller andra missionsföreningen, det är sak samma. Allt är väl. Lovat vare Överherdens namn!

Må han ock nådigt bevara dig i ödmjukhet, helst utan allt för svåra kullerbyttor, som göra anstöt och bedrövelse för Guds församling. Men förslår ingenting mindre, så är dock det bättre än högmodet. Håll dig tätt, tätt vid Herren. 1 Petr. 5:5.

C-O Rosenius

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com